

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
професорсько-викладацького складу
16 – 17 травня 2018 р.

Збірник наукових праць
професорсько-викладацького складу академії
за підсумками науково-дослідної роботи в 2017 році

Полтава 2018

Редакційна колегія:

- Аранчій В. І.**, кандидат економічних наук, професор, ректор академії;
Писаренко П. В., доктор сільськогосподарських наук, професор, перший проректор;
Горб О. О., кандидат сільськогосподарських наук, доцент, проректор з науково-педагогічної, наукової роботи;
Опара М.М., кандидат сільськогосподарських наук, доцент, фахівець відділу з питань інтелектуальної власності;
Галич О.А., кандидат економічних наук, доцент, декан факультету економіки та менеджменту;
Дорогань-Писаренко Л.О., кандидат економічних наук, доцент, декан факультету обліку та фінансів;
Дудніков І. А., кандидат технічних наук, доцент, декан інженерно-технологічного факультету;
Кулинич С. М., доктор ветеринарних наук, професор, декан факультету ветеринарної медицини;
Маренич М. М., кандидат сільськогосподарських наук, доцент, декан факультету агротехнологій та екології;
Поліщук А. А., доктор сільськогосподарських наук, професор, декан факультету технології виробництва та переробки продукції тваринництва;
Воронько-Невіднича Т. В., кандидат економічних наук, доцент, заступник декана факультету економіки та менеджменту;
Зоря О. П., кандидат економічних наук, доцент, заступник декана факультету обліку та фінансів з наукової роботи;
Дудник В. В., кандидат технічних наук, доцент кафедри безпеки життєдіяльності;
Кравченко О. І., кандидат сільськогосподарських наук, доцент, професор кафедри технології переробки продукції тваринництва;
Панасова Т. Г., кандидат ветеринарних наук, доцент, заступник декана з наукової роботи факультету ветеринарної медицини;
Юрченко С. О., кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри селекції, насінництва і генетики;
Невідничий О. С., начальник редакційно-видавничого відділу.

Збірник наукових праць науково-практичної конференції професорсько-викладацького складу Полтавської державної аграрної академії за підсумками науково-дослідної роботи в 2017 році (м. Полтава, 16-17 травня 2018 року). – Полтава : РВВ ПДАА, 2018. – 314 с.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ ФАКУЛЬТЕТУ ЕКОНОМІКИ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ

<i>Махмудов Х. З., Михайлова О. С., Світлична А. В.</i> ОРГАНІЗАЦІЯ ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В ПІДПРИЄМНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	14
<i>Лозинська Т. М., Стадніченко А. А., Калашник О. В., Писаренко С. В.</i> ПРОБЛЕМИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ТЕКСТИЛЬНИХ ТОВАРІВ	18
<i>Боровик Т. В., Шульга Л. В.</i> НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЛОГІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ЗБУТУ	20
<i>Вакуленко Ю. В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЕКОНОМЕТРИЧНИХ ФУНКЦІЙ	22
<i>Даниленко В. І.</i> СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА УМОВИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬО- ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ.....	24
<i>Дем'яненко Н. В., Осташова В. О., Щетініна Т. О.</i> ТЕРИТОРІАЛЬНА ГРОМАДА ЯК СКЛАДОВА СИСТЕМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	26
<i>Дядик Т. В., Миколенко І. Г.</i> РИНОК ПРАЦІ В ПОЛТАВСЬКІЙ ОБЛАСТІ.....	28
<i>Костоглод К. Д.</i> ПРО МОДЕЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ ПОЛТАВЩИНИ.....	30
<i>Калюжна Ю. П.</i> РЕКЛАМА В СИСТЕМІ «4Р» МАРКЕТИНГУ	32
<i>Кошова Л. М.</i> РЕЦЕПТ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ З ЄВРОПОЮ – КОНКУРЕНТО- СПРОМОЖНА УКРАЇНСЬКА ПРОДУКЦІЯ.....	34
<i>Майборода О. В.</i> ПЕРСПЕКТИВИ МАРКЕТИНГОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РИНКУ ПЛОДООВОЧЕВОЇ ПРОДУКЦІЇ ПОЛТАВСЬКОГО РЕГІОНУ	36
<i>Мирна О. В.</i> ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	39
<i>Писаренко В. В., Семигресенко А. С.</i> СТРАТЕГІЧНІ МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ АГРАРНОГО РИНКУ	42
<i>Помаз Ю. В., Помаз О. М., Протас Н. М.</i> ОПТИМІЗАЦІЯ КОРМОВИХ РАЦІОНІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТВАРИН ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ПРОГРАМНИХ ЗАСОБІВ.....	46

Сазонова Т. О.	
ІННОВАЦІЇ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ОРГАНІЗАЦІЇ..	50
Самойлик Ю. В.	
ОСОБЛИВОСТІ СПОЖИВАННЯ ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА В РЕГІОНАЛЬНОМУ РОЗРІЗІ.....	52
Сердюк О. І., Бородін С. Ф.	
МУНІЦИПАЛЬНА ПІДТРИМКА ГРОМАДСЬКИХ ІНІЦІАТИВ	54
Федірець О. В., Воронько-Невіднича Т. В.	
ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	56
Хурдей В. Д.	
РОЛЬ МАРКЕТИНГОВОЇ ЗБУТОВОЇ СТРАТЕГІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА	58
Шульженко І. В.	
РОЛЬ ЕЛЕКТРОННИХ КОМУНІКАЦІЙ В СУЧАСНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	60
Шупта І. М.	
УПРАВЛІННЯ ВЛАСНИМИ ЕМОЦІЯМИ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	62
Підсекція кафедри іноземних мов та українознавства	
Лифар А. А.	
ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АЛЮЗИВНИХ ОЙКОНІМІВ У СУЧАСНОМУ АНГЛОМОВНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ.....	66
Люлька В. М., Дедухо А. В.	
THE PECULIARITIES OF UKRAINIAN AND ENGLISH ETIQUETTE SPEECH PATTERNS	68
Ніколаєнко Ю.О.	
ІНТЕГРАЛЬНИЙ МЕТОД НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ.....	70
Савенкова О. О.	
ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРІВ.....	72
Сизоненко Н. М.	
ДІАЛОГІЧНІСТЬ РОМАНУ В. ШЕВЧУКА «ВЕЛЕСИЧ».....	74
Сільчук О. В.	
THE PROBLEM OF MORAL VALUES AMONG THE UNIVERSITY STUDENTS.....	76
Тагільцева Я. М.	
ОМОНІМІЯ У НАЗВАХ ФЕРМЕРСЬКИХ ТВАРИН СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	78

СЕКЦІЯ ФАКУЛЬТЕТУ ОБЛІКУ ТА ФІНАНСІВ

Безкровний О. В. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ МІСЦЕВИХ ПОДАТКІВ В УКРАЇНІ	81
Бражник Л. В. ДЕРЖАВНИЙ БОРГ: МАКРОЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ В УКРАЇНІ	83
Дорогань-Писаренко Л. О., Литвин О. Ю., Чін Л. О. ПРИЧИНИ ЗБІЛЬШЕННЯ ТАРИФІВ НА ПОСЛУГИ З УТРИМАННЯ БУДИНКІВ У ПОЛТАВІ	85
Дугар Т. Є., Мац Т. П., Ходаківська Л. О. ЕКОЛОГІЧНИЙ АУДИТ: АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ	87
Єгорова О. В., Дорошенко А. П., Кончаковський Є. О. ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	89
Єрмолаєва М. В. ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА ЩОДО ОБЛІКУ ГРОШОВИХ КОШТІВ В СВІТЛІ ДІЮЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА	91
Зоря С. П., Зоря О. П. СТАН СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ ЙОГО РОЗВИТКУ	93
Ільченко А. М. ІННОВАЦІЙНЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ: СУТНІСТЬ І ЗМІСТ ПОНЯТТЯ	96
Канцедал Н. А. ІНСТИТУЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ	97
Карпенко Н. Г., Левченко З. М., Пилипенко К. А. УМОВИ ВИЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОГО РЕЗУЛЬТАТУ ДІЯЛЬНОСТІ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ	100
Кононенко Ж. А., Песцова-Світалка О. С. ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ЕФЕКТИВНЕ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ	103
Краснікова О. М. ФІНАНСОВИЙ СТАН ОЩАДНО-ПОЗИЧКОВИХ І КРЕДИТНИХ ТОВАРИСТВ ПОЛТАВЩИНИ В УМОВАХ АГРАРНИХ РЕФОРМ КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.	105
Ліпський Р. В. ПЕРЕВАГИ Нормативного методу обліку затрат (стандарт-кост)	107

Дугар Т. Є., кандидат економічних наук, доцент;

Мац Т. П., кандидат економічних наук, доцент;

Ходаківська Л. О., кандидат економічних наук, доцент

ЕКОЛОГІЧНИЙ АУДИТ: АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ

Екологічний аудит системно й усе активніше застосовують у Європі як економіко-правовий інструмент стимулювання природоохоронної діяльності. Наприклад, Світовий банк і Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР) впроваджують власні програми еколого-інвестиційного (фінансового) аудиту і використовують їх для отримання всебічної та різнопланової інформації, щоб мінімізувати ризики кредитування, визначити доречність фінансування інвестиційних проектів, упроваджують власні програми еколого-інвестиційного (фінансового) аудиту. Відтак сфери незалежного екоаудиту в ЄС розширюються й призначені нині для: - оцінення безпеки продукції, прогнозування і мінімізації екологічних ризиків інвестиційної, банківської, страхової, господарської діяльності, операції купівлі-продажу нерухомості; - врегулювання конфліктів між державними органами і корпораціями тощо.

У 1992 р. у Ріо-де-Жанейро світова спільнота визначила нову концепцію збалансованої коеволюції суспільства і природи, всесвітню програму і методологію sustainable development (еколого-збалансованого розвитку) [1].

Екологічний аудит – це документально оформлений системний незалежний процес оцінки об'єкту екологічного аудиту, який включає збір і об'єктивну оцінку доказів для встановлення відповідності певних видів діяльності, заходів, умов, систем управління навколишнім природним середовищем і інформації по цих питаннях вимогам законодавства України про охорону навколишнього природного середовища і іншим критеріям екологічного аудиту.

Законом України «Про екологічний аудит», відповідно до ст. 12 передбачено два види екологічного аудиту: добровільний і обов'язковий. Добровільний екологічний аудит здійснюється стосовно будь-яких об'єктів екологічного аудиту на замовлення заінтересованого суб'єкта за згодою керівника чи власника об'єкта екологічного аудиту (ч. 2 ст. 12 закону України «Про екологічний аудит»). Добровільний - здійснюється за ініціативою керівництва об'єкту аудиту або за узгодженням з ним, якщо Замовником аудиту виступає третя зацікавлена сторона (потенційний покупець, фінансова установа, або ін.) [2].

Обов'язковий - здійснюється за замовленням зацікавлених державних органів для об'єктів або видів діяльності, що представляють підвищену екологічну небезпеку. Обов'язковий екологічний аудит в Україні проводиться у випадках:

- банкрутство /або приватизація;
- передача в концесію об'єктів державної і комунальної власності;
- передача або придбання в державну або комунальну власність;
- передача в довгострокову оренду об'єктів державної або комунальної власності;
- створення на основі об'єктів державної і комунальної власності спільних підприємств;

- екологічне страхування об'єктів;
- завершення дії угоди про розподіл продукції відповідно закону;
- у інших випадках, передбачених законом.

Основними завданнями екологічного аудиту відповідно до законодавства та поглядів вчених є:

- обґрунтування екологічної стратегії і політики підприємства;
- визначення пріоритетів при плануванні природоохоронної діяльності підприємства;
- перевірка дотримання суб'єктом господарської діяльності природоохоронного законодавства;
- розроблення рекомендацій щодо зниження ризику виникнення надзвичайних екологічних ситуацій;
- послуги, пов'язані з підвищенням ефективності регулювання впливів на навколишнє середовище;
- послуги, пов'язані з розвитком системи виробничого екологічного моніторингу і управління;
- розроблення рекомендацій і пропозицій з екологічної освіти персоналу;
- консультування з питань природоохоронного законодавства, інформаційне обслуговування та інші послуги [3].

В тому випадку, коли екологічний аудит здійснюється за замовленням суб'єктів господарської діяльності на добровільній основі - за замовленням ініціаторів (промислових підприємств і компаній, міжнародних фінансових організацій і приватних інвесторів) - для отримання об'єктивної оцінки екологічних аспектів діяльності підприємства (зокрема, при плануванні, виборі оптимальної стратегії розвитку, оцінці доцільності передбачуваних інвестицій), результати екологічного аудиту є основою для ухвалення рішення:

- про відповідність і/або невідповідність діяльності підприємства існуючим нормативним вимогам;
- про ефективність існуючої системи екологічного управління;
- про величину потенційних екологічних ризиків і значущості їх потенційних наслідків;
- про еколого-економічну ефективність заходів, що здійснюються та мають бути реалізовані [1].

Для заохочення проведення екологічного аудиту підприємствами державі необхідно донести до керівництва важливість такої перевірки. Витрати на проведення цього аудиту повинні відшкодовуватись з бюджету та запровадити щодо всіх об'єктів або видів діяльності, які становлять підвищену екологічну небезпеку.

Список використаних джерел:

1. Войтюк О. Екологічний аудит в Україні: здійснення конкретних заходів [Електронний ресурс] // Відповідальна економіка (науково-популярний альманах). – 2011. – Вип. 3. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/vide/2011_3/
2. Закон України «Про екологічний аудит в Україні» від 24 черв. 2004 р. № 1862-IV // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>
3. Про перелік видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку: Постанова Кабінету Міністрів України від 27 лип. 1995 р. № 554 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/554-95-p>